

HỘI THÁNH TIN LÀNH VIỆT NAM
TẠI THỤY SĨ

77
11&12
2020

Mùa Giáng Sinh
An Lành

“Sáng danh Chúa trên các tầng trời rất cao,
Bình an dưới đất, ân trạch cho loài người”.

Lưu ca 2:14

<u>Bài viết – Suy Gẫm:</u>	Trang
Giáng Sinh an lành	3
Món quà Giáng Sinh	5
Phương Cách Truyền Bá Phúc Âm trong Thời Đại Internet	9
Thơ : Huyền Nhiệm Giáng Sinh	12
Quyết Tâm	14
Tận Hưởng Chúa	15
Đọc sách :Theo Dấu Chân Chúa – Charles M, Sheldon (chương 9&10)	20

Sinh Hoat Hội Thánh:

Ảnh Bìa – <i>Kim Nguyệt</i>	1
Thiếu Nhi	18
Đố Kinh Thánh – <i>Liên Nguyễn</i>	34

Ủng hộ báo Sức Mới xin gửi vào

- Số tài khoản (compte Postal): 17-391352-2 Võ Ngọc Thủy Thương
- Và ghi rõ : BÁO SỨC MỚI.

Xin chân thành cảm ơn quý vị đã quan tâm và góp phần trong công việc Chúa với chúng tôi!

Ban Biên Tập : Hình Như Bích Hạnh, Lê Kim Nguyệt, Nguyễn Thị Liên,
Võ Ngọc Thủy Thương.

Cố vấn: MS. quản nhiệm Ngô Bá Tạo.

Bạn thân mến !

Bạn có ao ước gì cho mùa Giáng Sinh năm nay ? Bạn có thấy bình an chăng ?

Chúng ta đang bước vào tháng 12 của năm 2020, sắp kết thúc một năm đầy những sự kiện. Và chúng ta luôn hi vọng sẽ tìm lại được sự tự do trong nếp sống sinh hoạt hằng ngày, tự do đi nhóm thờ phượng Chúa khi mùa bệnh dịch qua đi, khi con người điều chế ra được thuốc ngăn ngừa covid-19.

Giáng sinh là mùa của những lễ hội, của những buổi họp mặt gia đình, bạn bè, người thân... diễn ra khắp nơi trên thế giới, từ người tin Chúa đến cả những người không có niềm tin về một tôn giáo nào.

Ở những đất nước phải đón lễ Giáng Sinh giữa mùa đông lạnh giá, con người sẽ cảm thấy ấm áp hơn khi được sưởi ấm bằng những yêu thương dành cho nhau trong những ngày họp mặt ; những ánh đèn, hoa văn trang trí rực rỡ sẽ khiến không gian lạnh lẽo trở nên sinh động và nhộn nhịp, giúp con người trải qua mùa đông cách nhẹ nhàng và dễ chịu hơn.

Bạn nghĩ gì về mùa Giáng sinh năm nay ? Khi chúng ta buộc phải giữ khoảng cách, giới hạn số người trong những cuộc gặp gỡ với chiếc khẩu trang ? Mùa Giáng sinh có còn an lành nữa không ?

Đây không phải là lần đầu tiên con người đứng trước những thiên tai, bệnh dịch, nhưng với chúng ta năm 2020 này là đầy ấn tượng nhất vì cả thế giới phải đương đầu về mọi mặt từ kinh tế, y tế đến an ninh xã hội và tâm lý của con người. Dầu vậy, chúng ta vẫn sẽ bước tới về phía trước, chúng ta có Chúa là có niềm hy vọng!

Hãy sưởi ấm không gian căn nhà của bạn bằng cách trang trí hoa văn, đèn, trái cây ... Chúng ta không gặp nhau được đông đủ như trước thì thay vào đó là những cuộc hẹn qua video call, gửi tin nhắn chúc mừng cho nhau, giữ giờ nhóm trên mạng lưới internet (online), gửi lời chúc nhau với xóm giềng ... Hãy gửi những yêu thương cho nhau bằng những phương cách có thể, để mùa Giáng sinh vẫn luôn được ấm áp bằng những yêu thương chúng ta dành cho nhau !

Bạn và tôi, chúng ta được phước vì có Chúa trong cuộc sống ! Ai rồi cũng phải trải qua những thử thách, đương đầu với khó khăn, nhưng có Chúa đồng đi, chúng ta sẽ kinh nghiệm được sự bình an và ơn phước Chúa ban cho mỗi ngày.

Lời Chúa có viết : « Ta ban sự bình an của Ta cho các con. Sự bình an Ta cho các con không giống như thế gian cho. Lòng các con chớ bối rối và đừng sợ hãi » (Giăng 14 :27)

Phi-líp 4 :7 « Sự bình an của Đức Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu biết, sẽ giữ gìn lòng và ý tưởng trong Đức Chúa Jêsus Christ »

Ước mong rằng bạn và tôi luôn cảm thấy được yêu thương và ấm áp trong mùa Giáng Sinh này ! Xin tình yêu thương của Chúa, sự bình an của Ngài luôn bao phủ chúng ta !

Chúc bạn mùa Giáng Sinh an lành và phước hạnh !

Sức Mới

Món Quà Giáng Sinh

Giáng Sinh là mùa của quà tặng. Quà tặng đầu tiên trong Mùa Giáng Sinh là của các nhà thông thái Đông Phương dâng lên Chúa Hài Đồng. Thật ra quà giáng sinh đầu tiên chính là sự Giáng sinh của Chúa Cứu Thế Giê-xu. Kinh Thánh dạy:

Thiên Chúa yêu thương nhân loại đến nỗi đã ban người con duy nhất của Ngài để người nào tin nhận sẽ không bị hư vong nhưng được sự sống vĩnh hằng (Phúc Âm Giăng 3:16). Lời Kinh Thánh này mô tả đầy đủ và rõ 5ong về món quà Giáng Sinh Thiên Chúa ban cho nhân loại.

Trước hết, chúng ta thấy người cho quà chính là Thiên Chúa: “Thiên Chúa yêu thương nhân loại đến nỗi đã ban người con duy nhất của Ngài.” Thiên Chúa là Đấng tạo dựng chúng ta, Ngài ban cho chúng ta mọi điều, từ sự sống đến hơi thở, từ trí thông minh đến khả năng làm việc cũng như mọi nhu cầu trong đời sống. Thiên Chúa tạo dựng con người để yêu thương con người và giữa Ngài với con người là mối tình cha con thân thiết. Tuy nhiên, với ý chí tự do thiên phú, con người chúng ta đã chọn con đường riêng cho mình, tẻ tách đường lối của Thiên Chúa. Mối tương giao giữa Thiên Chúa và con người vì vậy đã bị cắt đứt. Và đó là nguyên nhân của mọi khổ đau trong đời sống. Con người có tất cả nhưng không có Đức Chúa Trời, vì vậy đời sống trở nên bất hạnh. Chính trong nỗi bất hạnh đó của con người mà Thiên Chúa cần phải ban cho con người món quà cứu rỗi qua việc giáng trần của Chúa Giê-xu. Đức Chúa Trời công chính, không thể dung dưỡng tội lỗi, không thể không đoán phạt tội lỗi nhưng Ngài cũng là Đức Chúa Trời yêu thương, không muốn cho một ai phải hư vong.

Và chính vì lòng yêu thương nhân loại mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta món quà cứu rỗi là Chúa Cứu Thế Giê-xu. Món quà cứu rỗi là thể hiện tình yêu của Thiên Chúa cho nhân loại như Lời Kinh Thánh chúng ta đã nghe: “Thiên Chúa yêu thương nhân loại đến nỗi đã ban người con duy nhất của Ngài.” Thiên Chúa yêu thương và Thiên Chúa đã ban cho. Món quà cứu rỗi là thể hiện của tình yêu Thiên Chúa. Kinh Thánh dạy:

Lòng Đức Chúa Trời yêu chúng ta đã bày tỏ ra trong điều này: Đức Chúa Trời đã sai Con Một Ngài đến thế gian để chúng ta nhờ Con được sống (Thư I Giăng 4:9)

Giáng Sinh là món quà của Thiên Chúa và Giáng Sinh cũng là thể hiện của tình yêu Thiên Chúa. Và món quà giáng sinh chính là Chúa Cứu Thế Giê-xu được gọi là Con Một của Đức Chúa Trời. Chúa Giê-xu là Con Một của Đức Chúa Trời nghĩa là Chúa Giê-xu chính là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Đấng thần linh, không có thân xác, vì vậy Chúa Giê-xu phải mang thân xác con người, giáng sinh làm người trên thế hạ để thông cảm với con người và mới có thể chịu chết thay cho con người. Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời và Chúa Giê-xu cũng là con người. Chúa phải là người mới có thể chịu chết thay cho con người và Chúa phải là Đức Chúa Trời mới có quyền năng để cứu con người khỏi tội lỗi. Sự ra đời của Chúa Giê-xu được gọi là sự ra đời do một trinh nữ. Chúa Giê-xu vào đời với thân xác của con người nhưng không phải do sự kết hợp giữa nam và nữ như mọi người. Chúa chính là Đức Chúa Trời được đặt vào lòng trinh nữ Ma-ri và vì vậy Chúa Giê-xu đã sinh ra là một người vô tội. Người vô tội chịu chết thay cho người tội lỗi, cái chết đó mới có giá trị. Chúa Giê-xu sinh ra là con người vô tội đó để có thể chịu chết thay cho chúng ta là con người tội lỗi. Mục đích chính của việc Chúa Giê-xu giáng sinh là để chịu chết thay cho nhân loại.

Do đó, giáng sinh chỉ là bước đầu tiên, bước nhập thể của Đức Chúa Trời để rồi sau đó Chúa mang tội của loài người và chịu án thay cho con người. Sau khi chịu chết thay cho con người, Chúa Giê-xu đã phục sinh, chứng tỏ Ngài là Đức Chúa Trời và có quyền năng để cứu rỗi con người. Sự việc chúng ta đáng ca mừng và kỷ niệm chính là sự chết và sự phục sinh của Chúa Giê-xu. Giáng sinh mới chỉ là bước đầu tiên trong chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời.

Chúa Giê-xu được gọi là món quà của Đức Chúa Trời vì đức tin nơi Chúa đem lại hai lợi ích sau đây:

1. Chúng ta sẽ không bị hư vọng. Hư vọng là nói đến tình trạng tuyệt vọng, chết mất, bị phân cách với Đức Chúa Trời trong hiện tại và đời đời hư vọng nơi hỏa ngục. Chúa Giê-xu đã giáng sinh để đem con người ra khỏi tình trạng hư vọng đó.

2. Chúng ta được sự sống vĩnh hằng. Sự sống vĩnh hằng nhấn mạnh đến chất lượng hơn số lượng. Sự sống vĩnh hằng không phải là không bao giờ chết nhưng vĩnh hằng là tồn tại mãi mãi. Nghĩa là chúng ta sống một đời sống có ý nghĩa, có mục đích trên trần gian này và sẽ được sống mãi mãi với Chúa ở thiên đàng. Mỗi chúng ta đều phải một lần chết, nhưng sau cái chết là gì, đó mới là điều quan trọng. Hư vọng đời đời hay phước hạnh đời đời, tất cả đều tùy nơi quyết định của chúng ta hôm nay.

Món quà nào cũng vậy, có người cho quà và cũng có người nhận quà. Người cho quà giáng sinh là Thiên Chúa và người nhận quà là chúng ta, là toàn thể nhân loại vì Kinh Thánh dạy: “Thiên Chúa yêu thương nhân loại.” Nhân loại là quý vị và tôi, là toàn thể dòng dõi loài người sống trong tội lỗi. Chúng ta làm gì để nhận món quà này? Kinh Thánh 7ong một chữ cho thấy chúng ta phải làm gì để tiếp nhận món quà cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Chữ đó là chữ “**tin**.” “Người nào tin nhận sẽ không bị hư vọng nhưng được sự sống vĩnh hằng.” “Tin” hay “tin nhận” bao gồm những điều sau: chấp nhận, ký thác, cam kết và tôn thờ.

Tin trước hết nghĩa là chúng ta nhận mình là người có tội, không thể tự cứu và nhận Chúa Giê-xu là Đức Chúa Trời đã giáng sinh làm người để chịu chết thay cho chúng ta. Tin cũng có nghĩa là chúng ta ký thác đời sống chúng ta nơi Chúa, để cho Chúa hướng dẫn trọn đời sống của mình. Tin cũng mang ý nghĩa cam kết như cam kết trong hôn nhân, trong những mối quan hệ muôn đời. Và tin cũng có nghĩa là tôn thờ, chấp nhận tất cả mọi điều trên và sống tôn thờ Thiên Chúa suốt đời.

Tôi không có quà Giáng Sinh để gửi đến quý vị nhưng tôi biết Đức Chúa Trời có món quà Giáng Sinh dành cho quý vị như tôi vừa trình bày. Quý vị có muốn nhận món quà Thiên Chúa đang dành cho quý vị không? Giáng Sinh sẽ không có ý nghĩa gì nếu chúng ta không tiếp nhận món quà Giáng Sinh từ Thiên Chúa.

Mục sư Nguyễn Thi (Chương Trình Phát Thanh Tin Lành)

PHƯƠNG CÁCH TRUYỀN BÁ PHÚC ÂM TRONG THỜI ĐẠI INTERNET

“VẬY, HÃY ĐI DẠY DỖ MUÔN DÂN, HÃY NHÂN DANH ĐỨC CHA, ĐỨC CON, VÀ ĐỨC THÁNH LINH MÀ LÀM PHÉP BÁP TÊM CHO HỌ. VÀ NÀY, TA THƯỜNG Ở CÙNG CÁC NGƯỜI LUÔN CHO ĐẾN TẬN THỂ.” (Ma-thi-ơ 28 :19-20)

Đó không phải chỉ là lời khuyên bảo, nhưng còn là mệnh lệnh của Chúa Giê-sus rao truyền cho các môn đồ của Ngài trước khi Chúa thăng thiên. Mệnh lệnh này không phải dành riêng cho các môn đồ của Chúa cách đây hơn hai nghìn năm, và cũng không chỉ dành riêng cho các Mục sư, Giáo sĩ, Truyền đạo ngày nay ; nhưng dành cho tất cả con dân của Chúa không phân biệt.

Tuy nhiên, vấn đề được đặt ra ở đây là phương cách nào để thực hiện mệnh lệnh của Chúa ? Phải chăng, giữa thế kỷ 21 này, chúng ta vẫn sử dụng cách truyền thống xưa cũ là đi ra nói về Chúa, rồi phát truyền đạo đơn cho người nghe ? Trong khi chúng ta đang sống giữa thế kỷ 21, là kỷ nguyên của sự bùng nổ cực kỳ tiến bộ của khoa học truyền thông hiện đại. Hầu hết con dân Chúa từ cá nhân cho đến Hội Thánh Chúa ngày nay, đều nắm bắt những phương tiện truyền thông hiện đại này để rao giảng Phúc âm. Tuy nhiên, không tránh khỏi những quan điểm bảo thủ vẫn cứ khư khư đề cao phương cách cũ, như là phương tiện duy nhất để truyền bá Phúc Âm. Chúng ta thử nhìn lại từng chặng đường phát triển của lịch sử truyền giáo trong Kinh Thánh, để có một sự chọn lựa dung hòa và hợp lý tùy theo môi trường, hoàn cảnh của mỗi địa phương.

Mỗi thời đại mỗi khác. Thời Chúa Giê-sus, các môn đồ của Chúa đi bộ, đi bằng thuyền buồm. Thời kỳ John Wesley đi bằng ngựa. Thời nay, chúng ta có thể đi bằng mô-tô, xe hơi, máy bay, v.v... vì là « thời đại bàn phím. » Chỉ cần gõ những ngón tay vào bàn phím, hoặc ấn nút điện thoại cá nhân thì có thể làm công tác chứng đạo được. Phúc Âm được rao giảng qua radio, tivi, youtube, qua màn ảnh nhỏ của laptop, hay smartphone, v.v...

Như vậy, không nhất thiết bị ràng buộc đi ra với những tờ truyền đạo đơn trên tay. Chúa ban cho chúng ta sự khôn ngoan để sử dụng nhiều phương cách chứng đạo và truyền bá Tin Lành. Nó tùy thuộc vào môi trường, hoàn cảnh xã hội, thì giờ mà chúng ta đang sống và có được.

Ví dụ đơn cử : Nếu chúng ta đang dạy lái xe, vẫn có thể làm chứng được trong khi tiếp xúc với học viên và vẫn có thể đưa dắt họ đến với Chúa. Nếu chúng ta đang buôn bán, hoặc chữa bệnh, làm việc chung với người khác, hay tiếp khách... vẫn có thể dùng ngôn ngữ, cách giao tiếp, sự quan tâm, lòng nhiệt thành của mình với sự tử tế, dịu dàng, bày tỏ tình thương yêu với người khác, thì họ vẫn có thể nhìn thấy Chúa Jêsus qua đời sống của chúng ta.

Một ví dụ khác nữa : Đài Phát Thanh Tin Lành Nguồn Sống vẫn có thể gửi đi những thông điệp mạnh mẽ đầy ơn Chúa cho người Việt trên khắp thế giới. Tất nhiên đã và đang có hàng triệu người nghe về Tin Lành, và hàng trăm, hàng nghìn người tin nhận Chúa qua chương trình này. Không nhất thiết đòi hỏi nhân viên Đài Nguồn Sống phải đi ra ngoài với tờ truyền đạo đơn trên tay.

Vì vậy, nếu những ai chủ trương rằng mọi người phải đi ra rao báo Phúc Âm với những tờ truyền đạo đơn trên tay là PHƯƠNG CÁCH DUY NHẤT, để đem Tin Lành đến với người chưa biết Chúa, xin vui lòng suy xét lại ! Chúng ta hãy xem lại quan điểm của Sứ đồ Phao-Lô trong phương cách rao giảng Tin Lành của ông, để rút ra cho bản thân mỗi chúng ta phương cách nào là phù hợp nhất trong sứ mệnh chinh phục tội nhân đến với Chúa Jêsus :

“Vả, tôi đối với ai vẫn cũng là được tự do, mà tôi đành phục mọi người, hầu cho tôi được nhiều người hơn. Với người Giu-đa, tôi ở như một người Giu-đa, hầu được những người Giu-đa ; với những người dưới quyền luật pháp, (dầu chính tôi chẳng ở dưới quyền luật pháp), tôi cũng ở như kẻ dưới quyền luật pháp, hầu được những người dưới quyền luật pháp ; với những người không luật pháp,

(dầu đối với Đức Chúa Trời tôi không phải là không luật pháp, vì tôi ở dưới luật pháp của Đấng Christ), song tôi cũng ở như người không luật pháp. Tôi ở yếu đuối với những người yếu đuối, hầu được những người yếu đuối ; tôi đã trở nên mọi cách cho mọi người, để cứu chuộc được một vài người không cứ cách nào” (1 Cô-rinh-tô 9 : 19-22).

Cầu xin Chúa ban cho mỗi chúng ta sự khôn ngoan, thông sáng từ Chúa để biết cách truyền bá Phúc Âm linh hoạt tùy môi trường, hoàn cảnh và phương tiện mà Ngài đã sắm sẵn và ban cho !

San Diego Aug 08/ 2020

Mục sư Peter Le Van
(nguồn: songdaoonline.com)

Huyền Nhiệm Giáng Sinh

Không ai có thể phủ nhận huyền nhiệm của Đạo Chúa thật là vĩ đại: Đáng được bày tỏ trong thân xác, được Thánh Linh tuyên xưng công chính, được thiên sứ hằng chiêm ngưỡng được truyền giảng giữa muôn dân, được cả thế giới tin cậy, được cất lên trời trong vinh quang. (1 Ti-mô-thê 3:16)

*Anh thường nghĩ giáng sinh là ngày lễ,
Ngày vui mừng đón sinh nhật thần nhân.
Ngày hân hoan khắp thế giới dự phần.
Ngày yến tiệc và tặng quà vui vẻ.*

*Ngày Giáng sinh hằng năm không chỉ thế,
Không chỉ là một ngày nghỉ vui chơi.
Nhưng là ngày trong huyền nhiệm đời đời,
Đáng tạo hóa đi vào trong thế giới.*

*Đây mẫu nhiệm của ngàn đời mong đợi,
Của muôn loài vạn vật ở trần gian.
Của nhân sinh, của thiên sứ thiên đàng
Của thế lực thần linh bên dưới đất.*

*Đáng sáng tạo của muôn loài vạn vật,
Đã thành người thọ tạo, kẻ hèn nhu.
Để phá tan, để giải phóng phu tù,
Ban hy vọng, quyền năng và cứu rỗi.*

*Chân bước đi trên đường đời tăm tối
Chúa ban Lời, đem ánh sáng trần gian.
Ngài mở ra một xa lộ huy hoàng
Cho nhân thế đi vào nơi vĩnh phúc.*

*Chúa chịu chết, để phá tan quyền lực,
Của tử thần Ngài sống lại vinh quang.
Đem đời anh hư mất về thiên đàng,
Ban cơ nghiệp cõi sáng trường hạnh phúc.*

*Đây huyền nhiệm, không ai hiểu thấu được,
Cõi đời đời đã giấu kín cả nghìn thu.
Ngày giáng sinh Chúa khai mở nhiệm mầu,
Của công chính và tình yêu cao cả.*

*Ngày Giáng sinh anh chị em vất vả,
Mua tặng quà, gửi thiệp chúc mừng vui.
Chúa Giê-xu nguồn chân lý tuyệt vời,
Quà to lớn, giá trị nhiều hơn cả.*

*Hãy hát xướng, hãy ngợi khen cảm tạ,
Hãy mời Ngài chiếm hữu cuộc đời anh.
Hãy giảng rao ơn cứu rỗi Tin-lành,
Trong hiện tại đến khi về thiên quốc.*

THANH HỮU

Quyết Tâm

“Khi ăn rồi, Đức Chúa Jêsus phán cùng Si-môn Phi-e-rơ rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, người yêu ta hơn những kẻ này chẳng? Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chẵn những chiên con ta.” Giăng 21:15

Chúa Giê-xu có một phương cách diệu kỳ để phục hồi chúng ta khi chúng ta sai phạm với Ngài! Chúa không la mắng, không chỉ trích, cũng không bảo phải có quyết tâm mới, hay là cố gắng hơn nữa. Chúa dẫn chúng ta riêng ra và hỏi nhỏ: Con còn yêu Ta không?

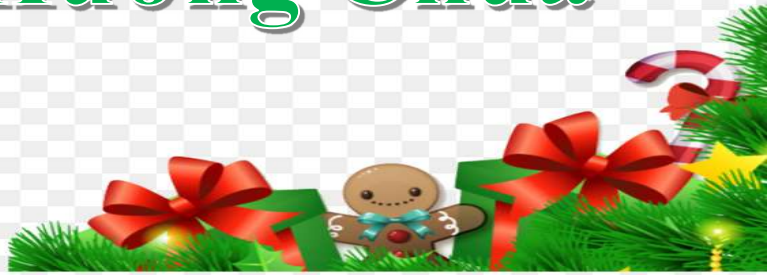
Ông Phi-e-rơ đã phản bội Chúa khi cùng với các môn đệ khác bỏ Chúa chạy trốn trong vườn Ghết-sê-ma-nê. Sau đó công khai chối là không hề quen biết Chúa Giê-xu. Chắc hẳn Phi-e-rơ tự hỏi, không biết mình có thể là môn đồ của Chúa nữa không, vì từng chối không biết Chúa ngay trong lúc Chúa gặp nguy nan nhất.

Nhiều lúc nhớ lại quá khứ chắc bạn cũng buồn khi ý thức rằng mình đã từng bội phản Chúa theo nhiều cách và trường hợp khác nhau. Có thể là bất trung, không vâng theo Lời dạy của Chúa, hay chối Chúa bằng cách sống của mình. Chúa Giê-xu lại gần, kéo bạn riêng ra một nơi, cũng như Phi-e-rơ ngày xưa vậy. Chúa không la mắng, cũng không nặng lời. Chúa chỉ nói với bạn nhỏ nhẹ như đã nói với Phi-e-rơ ngày xưa: **Con còn yêu Ta không?** Nếu bạn xác nhận như Phi-e-rơ rằng bạn yêu Chúa, thì Ngài sẽ tái xác nhận điều Ngài muốn bạn tuân hành. Khi ấy, nếu bạn thật sự yêu Chúa, bạn sẽ vâng theo. (Giăng 14:15).

Chúa Giê-xu không cần bạn phải hứa nguyện, quyết tâm hay thề nguyện gì cả. Nhưng Chúa chỉ hỏi bạn, có còn yêu Chúa hay không mà thôi. Nếu bạn thật sự yêu Chúa, thì đó chính là đặc điểm mà Chúa mong chờ bạn trong cung cách phục vụ Ngài dài lâu.

(Sưu tầm) hoithanhvuonnhoaz.com

Tận Hưởng Chúa

Thưa quý độc giả,

Giáo Lý Vấn Đáp Westminster là tập sách dạy giáo lý căn bản xuất bản từ thế kỷ 17. Câu hỏi và câu trả lời đầu tiên trong sách này như sau:

Câu hỏi: Mục đích chính của đời người là gì?

Câu trả lời: Mục đích chính của đời người là làm rạng Danh Thiên Chúa và tận hưởng Ngài mãi mãi!

“Làm rạng Danh Thiên Chúa và tận hưởng Ngài mãi mãi” là mục đích của cuộc đời chúng ta. Nhưng làm thế nào để làm rạng Danh Thiên Chúa và tận hưởng Ngài?

Để có thể làm rạng Danh Thiên Chúa và tận hưởng Ngài, trước hết chúng ta phải có đức tin nơi Thiên Chúa. Tin rằng Chúa có thật và Ngài yêu thương, chăm sóc chúng ta. Ngài yêu thương chúng ta đến nỗi ban cho chúng ta Chúa Giê-xu giáng trần để chịu chết chuộc tội cho chúng ta. Tin nhận Chúa Giê-xu, tiếp nhận sự chết chuộc tội của Ngài cho chúng ta, chúng ta sẽ kinh nghiệm ơn cứu rỗi của Chúa, hưởng quyền làm con Thiên Chúa và sống tận hưởng Ngài nghĩa là sống một đời sống có ý nghĩa trên trần gian này và sống đời phước hạnh trong cõi vĩnh hằng.

Có đức tin nơi Thiên Chúa cũng có nghĩa là sống yêu thương người và yêu thương Chúa, chúng ta vâng giữ luật lệ của Ngài. Luật lệ của Chúa là Mười Giới Răn Chúa ban cho con dân của Ngài khi họ được giải phóng khỏi Ai-cập và Chúa Giê-xu đã tóm tắt lại trong hai điều ngắn gọn: *yêu Chúa và yêu người*. Yêu Chúa, chúng ta tôn thờ Ngài với tâm linh của chúng ta. Yêu Chúa, chúng ta sống phù hợp với niềm tin của mình nơi Chúa.

Hôm nay chúng ta học về giới răn thứ tư. Giới răn này dạy chúng ta tôn trọng ngày yên nghỉ và cốt lõi của giới răn này là dạy chúng ta an nghỉ trong Chúa hay tận hưởng Chúa. Giới răn thứ tư như sau:

Hãy giữ ngày nghỉ để làm nên ngày thánh như Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con đã truyền dạy. Con phải làm tất cả công việc mình trong sáu ngày, nhưng ngày thứ bảy là ngày nghỉ dành cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con. Trong ngày đó, con, con trai con gái, tôi trai tớ gái, bò lừa hay bất cứ súc vật nào của con, cả đến ngoại kiều ở trong thành của con đều không được làm việc, để cho tôi trai tớ gái của con cũng được nghỉ như con. Hãy nhớ rằng con đã làm nô lệ trong xứ Ai-cập, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con đã dang cánh tay đầy quyền năng đem con ra khỏi đó. Vì vậy, Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con đã truyền dạy con phải giữ ngày nghỉ (Phục truyền 5:12-15)

Có hai điều cần nói về Giới Răn Thứ Tư:

2. Đây là giới răn ở thể xác định

Không phải là điều cấm kỵ nhưng là điều bảo chúng ta làm. Ba giới răn đầu Chúa bảo không được thờ thần khác, không được làm hình tượng, không được lấy Danh Chúa làm chơi. Đó là những điều cấm, không được làm còn Giới Răn Thứ Tư bảo chúng ta phải làm. Sách Xuất Hành ghi giới răn này như sau:

Hãy nhớ ngày nghỉ đặt làm nên ngày thánh! (Xuất Hành 20:8)

Lời dạy của giới răn này là “nhớ.” “Nhớ” hàm ý ghi khắc trong 16ong và làm theo.

Điều thứ hai chúng ta cần biết về Giới Răn Thứ Tư là lý do Chúa ban cho con dân Ngài điều luật này.

2. Lý do Giới Răn Thứ Tư được ban bố là việc con dân Chúa được giải phóng khỏi Ai-cập. Lãnh tụ Môi-se nói với con dân Chúa như sau:

Hãy nhớ rằng con đã làm nô lệ trong xứ Ai-cập, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con đã dang cánh tay đầy quyền năng đem con ra khỏi đó. Vì vậy, Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con đã truyền dạy con phải giữ ngày nghỉ (Phục truyền 5:15)

Lý do con dân Chúa mỗi sáu ngày phải dành một ngày để nghỉ ngơi là vì họ đã được Chúa giải phóng khỏi ách nô lệ tại Ai-cập và được vào yên nghỉ trong vùng Đất Hứa. Điểm được nhấn mạnh trong Giời Răn Thứ Tư là an nghỉ, an nghỉ trong ơn cứu rỗi của Thiên Chúa. Làm nô lệ tại Ai-cập tượng trưng cho việc con người làm nô lệ cho tội lỗi. Ra khỏi Ai-cập là ra khỏi 17ong cùm tội lỗi và bước vào vùng Đất Hứa của Chúa, vùng an nghỉ.

Chúa Giê-xu kêu gọi: Hỡi những ai mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến với Ta, Ta sẽ cho các ngươi được an nghỉ (Phúc Âm Ma-thi-ơ 11:28)

Đến với Chúa Giê-xu, tin nhận Chúa Giê-xu chúng ta sẽ được an nghỉ chẳng khác gì con dân Chúa ra khỏi Ai-cập vào an nghỉ trong vùng Đất Hứa. Chính trong ý niệm đó mà câu hỏi: “Mục đích chính của đời người là gì?” được trả lời là: “Mục đích chính của đời người là làm rạng Danh Thiên Chúa và tận hưởng Ngài mãi mãi!” Chúng ta làm rạng Danh Thiên Chúa khi chúng ta tôn thờ Thiên Chúa và khi tôn thờ Ngài, chúng ta sẽ tận hưởng Chúa trong tình yêu, sự chăm sóc và bảo bọc của Ngài. Vâng giữ Giời Răn Thứ Tư là tận hưởng Chúa.

Chúa phán: Ngày sa-bát được tạo nên vì loài người, chứ không phải loài người được tạo nên vì ngày sa-bát (Phúc Âm Mác 2:27)

“Ngày sa-bát tức là ngày thứ bảy được tạo nên vì loài người” nghĩa là Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta ngày này để chúng ta an nghỉ chứ không phải để chúng ta bị gò bó, giữ luật lệ cách khắt khe. Tác giả thư Hy-bá là lá thư gửi cho các tín hữu Do-thái trong thế kỷ thứ nhất viết như sau:

Chúng ta là những người đã tin thì bước vào sự an nghỉ... Ai bước vào sự an nghỉ của Đức Chúa Trời thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy (Thư Hy-bá 4:3, 10)

An nghỉ thật là an nghỉ trong Chúa. An nghỉ trong Chúa là chúng ta không phải cố gắng để giữ luật của Chúa nhưng một khi đã tin nhận Chúa, chúng ta sẽ tự động, tự nhiên làm điều Chúa muốn chúng ta làm!

Mục sư Nguyễn Thi

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành

Những Gợi Ý cho mùa Giáng Sinh

Kính chào quý phụ huynh !

Quý vị có chương trình gì cho các bạn nhỏ để đón mùa Giáng sinh năm nay chưa ? Chúng tôi có một vài gợi ý cho quý vị, mong rằng có thể đem đến cho các em những sinh hoạt thú vị để đón ngày lễ Giáng Sinh.

Với các em nhỏ, Giáng Sinh là mùa của quà tặng, dù các em biết rất rõ là lễ kỉ niệm Chúa Jêsus giáng sinh, nhưng điều các em mong đợi và suy nghĩ nhiều nhất vẫn là những gói quà đầy màu sắc. Và tin chắc rằng quý phụ huynh cũng có những món quà yêu thương cho các em.

Dựa theo suy nghĩ này, chúng ta hãy hỏi các em : « Giáng sinh là ngày sinh nhật của ai, các con có biết không ? » Và như thế, chúng ta gợi ý cho các em làm quà tặng sinh nhật Chúa Jêsus. Các con có thể vẽ tranh, xếp giấy, làm hoa khô,... tặng Chúa. Hãy giải thích rằng, các em không trao tận tay cho Chúa được, nhưng Chúa sẽ nhìn thấy những món quà các em làm và Ngài rất vui về điều đó. Và sau đó, quý vị treo lên những tác phẩm các con làm ra để trang trí trong nhà.

Hoặc các em có thể hát hay đàn cho Chúa nghe. Các em cũng có thể chúc mừng sinh nhật Chúa Jêsus qua lời cầu nguyện, rằng : « con cảm ơn Chúa đã đến thế gian này để cứu con và mọi người, con yêu Chúa và chúc mừng ngày sinh nhật của Chúa ! »

Mong rằng những gợi ý trên sẽ giúp các em có mối tương giao với Chúa qua ngày lễ Giáng Sinh !

Xin Chúa ban ơn lành trên gia đình quý vị !

Sức Mới

(Xin gửi đến quý vị một vài gợi ý làm thủ công với các con ở trang bên cạnh)

PAPER SNOWMAN SIMPLE CRAFT

Theo Dấu Chân Chúa

Charles M, Sheldon

Chương 9

Henry Maxwell đọc xong, vội bỏ tờ báo xuống và đứng lên:

- Tôi phải đi gặp Alexander mới được. Đây chính là kết quả của sự hứa nguyện chân thành của ông ta.

Nói xong, ông bỏ đi ra khỏi phòng làm việc. Vợ ông hỏi với theo:

- Henry! Thế anh có nghĩ rằng Chúa Giê-xu sẽ làm như thế không?

- Vâng! Anh nghĩ Chúa Giê-xu sẽ làm như thế. Dù sao đi nữa, Alexander cũng đã quyết định xong xuôi cả rồi. Mỗi chúng ta đã cùng hứa nguyện với Alexander thì phải hiểu điều đó cho ông ấy. Ông ấy không quyết định đạo đức của Chúa Giê-xu cho một người nào khác, chỉ cho chính ông ta mà thôi.

- Còn gia đình ông ấy ra sao? Làm thế nào mà bà Power và cô Celia dễ dàng chấp nhận điều ông ấy làm?

- Rõ ràng là không dễ dàng chút nào cho ông ấy hành động. Nhưng đó chính là thập tự giá mà Alexander phải vác trong lúc này. Tôi đoán rằng họ không hiểu được động lực khiến cho ông ta hành động như thế.

Henry bảo vợ cứ dùng com tối trước đừng chờ ông. Một mình, Henry lái xe đến thẳng nhà riêng của Alexander. Đích thân Alexander ra mở cửa đón Henry sau khi nghe tiếng chuông cửa vang lên dồn dập. Hai người lặng lẽ bắt tay nhau. Alexander lập tức hiểu ngay lý do Mục sư Henry đến nhà ông trong thì giờ này.

- Rồi ông sẽ làm gì trong những ngày đến?

Henry hỏi Alexander sau một vài phút hai người cùng bàn luận vấn đề của Alexander.

- Tôi cũng chưa có kế hoạch nào trước mắt. Có thể tôi trở lại nghề cũ của tôi cách đây mấy năm: làm điện báo viên. Tôi hy vọng nhà tôi sẽ không đến nỗi thiếu thốn gì ngoại trừ sự tai tiếng ngoài xã hội và dư luận gièm pha của thiên hạ.

Alexander nói một cách buồn bã. Tuy không hỏi về tình hình và thái độ của vợ con Alexander thế nào, nhưng Henry hiểu ông quản đốc này đã chịu đau khổ về điều ấy không phải là ít.

- Ông Henry à! Ông cần phải giúp tôi điều này. Tôi sẽ không còn đủ thẩm quyền đi đến trông nom và mở rộng căn phòng trống mà tôi đã hứa và mời công nhân hoá xa đến nghỉ ngơi tạm buổi trưa như ông đã có lần đến nói chuyện với họ đó! Vậy, ông hãy cố gắng lưu tâm và lui tới thường xuyên căn phòng ấy và tìm cơ hội nói chuyện với họ. Ông thấy thế nào?

- Được rồi! Ông yên tâm đi, tôi sẽ cố gắng hết sức. Chúng ta cần hiệp lực với nhau để làm việc.

- Tôi nghĩ, một công ty hoá xa dần dần có nhiều công nhân lương thiện, tin nhận Chúa, ngay thật thì công ty đó phải trả giá rất đắt cho lợi ích đem lại cho nó. Tôi muốn Tin Lành được lan xa và ảnh hưởng rộng lớn trong giới công nhân và người lao động nghèo khổ. Bây giờ, hai chúng ta hãy cùng nhau cầu nguyện xin Đức Thánh Linh dẫn dắt chúng ta.

Henry đồng ý, hai người lặng lẽ khép cửa lại và quỳ xuống cầu nguyện.

Sau đó, Henry đứng lên bắt tay và xiết chặt tay Alexander.

- Thôi, tôi xin chào ông! Xin Chúa ở cùng ông và gia đình trong những ngày tháng tới. Ngài biết rõ công việc của ông đã và đang làm đấy Alexander ạ!

Alexander gật đầu, đôi mắt ông ngấn nước. Mục sư Henry về đến nhà mà lòng ông cứ xôn xao mãi về những biến cố đã xảy ra trong tuần. Ông nhận thấy lẽ thật của Chúa đang dần dần lớn lên trong ông và con cái Chúa ở Raymond. Sự hứa nguyện làm theo như Chúa Giê-xu sẽ làm đang hình thành một cuộc cách mạng mạnh mẽ trong Hội thánh ông và lan ra khắp cả thành phố. Mỗi ngày mỗi có thêm kết quả quan trọng của sự vâng lời làm theo điều hứa nguyện đó. Henry đang nghĩ đến Edward Norman, Rachel, Virginia và cả Alexander và các hành động cụ thể mà họ đang tiến hành để thực hiện lời hứa nguyện của họ với Chúa Giê-xu, mở màn cho một sự thay đổi tư tưởng, suy nghĩ của những Cơ Đốc nhân không những chỉ diễn ra ở thành phố Raymond không thôi mà còn có khả năng lan rộng ra khắp Hiệp chủng quốc Hoa-kỳ. Đồng thời, Henry cũng băn khoăn sẽ có không ít người tháo lui khi họ phải đối diện với thực tế, khi nhận thấy thật tự giá mà họ đang vác trên vai quá ư nặng nề đối với họ.

Bỗng có điện thoại reo. Henry nhắc ống nghe:

- Alô! Ai đó?

Tiếng vọng lại từ đầu dây bên kia:

- Dạ, thưa mục sư, con, Fred đây ạ! Giờ này nói chuyện với Mục sư có phiền chi không ạ?

- Ô! Không, không! Cứ tự nhiên và tiếp tục đi. Có chuyện gì vậy con trai?

Mục sư Henry nở một nụ cười trên môi. Ông vốn rất thích cậu thanh niên tên Fred này. Cậu ta là một thanh niên Cơ Đốc gương mẫu, hiền hậu, siêng năng và năng nổ của ca đoàn Thanh niên Hội thánh Tin Lành Raymond. Cậu ta cũng là một phóng viên giỏi của tờ báo “Sentinel buổi sáng”.

- Mục sư ơi! Con vừa bị đuổi việc!

- Sao! Bị đuổi việc à? - Henry tỏ vẻ ngạc nhiên, giọng nói hơi lớn.

- Thế này, sáng Chúa nhật tuần rồi, con chuẩn bị đi nhà thờ thì ông chủ bút của con gọi điện thoại bảo con phải đi công tác gấp cho toà soạn. Công việc cụ thể là đến Jonnetion điều tra và lấy tin tức về vụ trộm xe lửa ở đó, viết bài cho kịp phát hành số phụ trang của báo vào sáng thứ hai. Con từ chối không chịu đi Jonnetion vì con không muốn vắng mặt vào ngày thờ phượng Đức Chúa Trời. Sau khi con đặt câu hỏi Chúa Giê-xu sẽ làm gì? Và con nhận thấy một cách thành thực rằng Chúa cũng sẽ không đi Jonnetion trong sáng Chúa nhật đâu. Thế là con mạnh dạn từ chối với ông chủ của con thêm một lần nữa. Ông ấy bảo con là đồ điên, dám trái lệnh của chủ và ông ta tức giận viết quyết định cho con thôi việc.

- Con nhận quyết định ấy lúc nào?

- Dạ mới hôm qua thôi! Nhưng mà....

Fred ngậm ngừng...

- Thưa mục sư! Đối với trường hợp của con, mục sư có nghĩ rằng Chúa Giê-xu sẽ làm như con đã làm không? Đôi khi con suy nghĩ rằng một Cơ Đốc nhân hành động từ những động cơ mới nhìn qua thì dường như quá lạ lùng, quá điên rồ nhưng thực chất đâu phải thế phải không mục sư? Mục sư nghĩ thế nào về con?

- Tôi nghĩ là con đã giữ được lời hứa nguyện với Chúa, Fred ạ. Tôi rất vui mừng và cảm tạ ơn Chúa vô cùng. Chúa Giê-xu cũng không bao giờ làm những việc như việc ông chủ của con đã yêu cầu con làm. Fred ơi! Can đảm lên, Chúa sẽ không bỏ cho con khổ sở đâu!

- Cảm ơn mục sư! Xin ông cầu nguyện nhiều cho con nhen!

- Fred! Con có dự định cụ thể nào cho những ngày tới không?

- Con cũng chưa biết nữa, có lẽ con phải đi đến Chicago hay một thành phố lân cận nào đó để xin việc làm.

- Tại sao con không thử đến toà soạn báo “Tin Tức Hằng Ngày”?

- Ở đó có đủ người rồi. Họ không cần con đâu!

- Hãy đến toà soạn báo “Tin Tức Hằng Ngày” với tôi. Tôi sẽ gặp ông Edward, chủ bút tờ báo, để xin cho con một chỗ làm mới ở đó. Cố gắng sau nửa tiếng nữa phải có mặt ở đó nhé!

- Dạ, xin cảm ơn Mục sư. Con sẽ đến đó đúng giờ.

Fred cúp máy. Mục sư Henry ngồi thừ ra suy nghĩ một lát. Đoạn, ông vội vàng thu xếp, nhanh chóng đi đến toà soạn tờ “Tin Tức Hằng Ngày”. Fred cũng đã có mặt ở đó kịp lúc với ông. Edward vui vẻ mời hai người vào phòng khách. Sau một vài phút trao đổi với Henry, Edward ôn tồn bảo Fred:

- Tôi sẽ nhận cậu vào làm ở toà soạn này. Tôi không muốn phóng viên của tôi phải làm việc vào Chúa nhật. Cậu có sẵn thiện chí đó càng tốt. Và lại, tôi đang cần một phóng viên có năng lực và có lòng yêu mến Chúa cách thành thật để triển khai một loại phóng sự đặc biệt và mới mẻ cho tờ báo. Tôi tin vào khả năng và nhiệt tình của cậu đối với Cứu Chúa Giê-xu của chúng ta. Cậu cũng đã hứa nguyện với Chúa phải không? Ồ, tốt quá! Tôi lại có một người bạn tâm tình làm việc bên tôi. Chúng ta cùng nâng đỡ nhau để vác thập tự giá bước theo Chúa Giê-xu mỗi ngày. Tôi tin chắc Chúa sẽ nhớ đến công việc của chúng ta.

- Dạ, cháu xin cảm ơn sự giúp đỡ của ông và mục sư rất nhiều. Cháu hứa sẽ cố gắng làm tốt những công tác được giao.

Morris Fred phải ở lại để Edward dặn dò và bàn giao công việc thêm. Mục sư Henry tạm biệt hai người và đi về trước. Trên đường về ông đi ngang qua các cửa hàng của Milton Wright. Ông dừng xe và dự định chỉ vào thăm Milton trong

giây lát rồi sẽ đi về ngay. Không ngờ, lúc bước vào văn phòng của Milton, ông được Milton mời ngồi lại để trò chuyện về vấn đề của ông ta.

- Ông Henry ạ! Tôi đã bước vào cách mạng hóa toàn bộ phương pháp làm ăn của tôi kể từ hôm tôi hứa nguyện với Chúa. Trong hai mươi năm về trước, tôi đã làm rất nhiều việc mà bây giờ nghĩ lại tôi biết Chúa Giê-xu sẽ không bao giờ làm như thế, mặc dù những việc ấy giúp tôi phát lên nhanh chóng do hái được nhiều tiền. Bây giờ, tôi quyết định từ bỏ những cách thức làm ăn cũ, và chỉ làm những việc gì mà tôi cảm nhận rằng Chúa Giê-xu sẽ làm mà thôi, dù cho kết quả công việc là lỗ lỗ đi chăng nữa.

- Anh thử kể cho tôi nghe sự thay đổi đầu tiên của anh là gì?

- Đầu tiên là sự suy nghĩ về các nhân viên của tôi. Sau Chúa nhật có sự xuất hiện của người đàn ông rách rưới lạ mặt đó, ông còn nhớ chứ! Sáng thứ hai, tôi đến đây và tự hỏi: “Chúa Giê-xu sẽ làm gì trong quan hệ của Ngài và các nhân viên này: những người thư ký, những người kế toán, cả những người bán hàng và những người đánh xe, những người dọn vệ sinh, lau chùi ... Tôi quyết định gửi giấy mời tất cả nhân viên của tôi họp tại nhà kho vào tối thứ ba. Nhiều vấn đề rắc rối đã xuất hiện trong buổi họp đó, mà tôi không có đủ khả năng để nói chuyện với nhân viên của tôi như thể Chúa Giê-xu đang nói với họ. Nhưng tôi cảm nhận được Ngài sẽ nói với họ điều gì, thì tôi cũng nói với họ điều đó. Đó là một việc khó và khá mới mẻ đối với tôi vì tôi không quen với cách nói chuyện như thế. Dầu tôi nói không lưu loát cho lắm nhưng các nhân viên hiểu được điều tôi muốn nói với họ. Buổi họp đó đã gây ảnh hưởng trên phần đông nhân viên của tôi. Khi buổi họp kết thúc, tôi đã nhìn thấy trên chực người cảm động đến rơi nước mắt. Tôi vui mừng vì tôi đã chuyển tải ý tôi muốn nói đến với họ. Tôi quyết định thiết lập mối liên hệ cá nhân với các nhân viên có tâm tình làm việc. Bây giờ, tôi sẽ cho ông xem cái này nè!

Milton lật đật tìm kiếm và đưa cho Henry một tờ giấy khổ rộng.

- Đây, ông xem! Tôi đã phác họa chương trình mà theo tôi nghĩ, Chúa Giê-xu sẽ làm trong công việc kinh doanh của tôi.

Tờ giấy được Milton trải dài trên bàn trước mắt Henry, nổi bật hàng chữ in, mực đỏ đậm: “NHỮNG ĐIỀU MÀ CHÚA GIÊ-XU SẼ LÀM TRONG CƠ SỞ

DOANH NGHIỆP CỦA MILTON RIGHT”. Henry đọc tiếp những hàng chữ mực đen bên dưới:

1. Chúa Giê-xu sẽ bắt tay vào doanh nghiệp với mục đích làm vinh hiển danh Đức Chúa Trời, loại bỏ mục tiêu làm tiền.

2. Chúa Giê-xu sẽ dùng tiền vào những việc nhân đạo tốt lành, xem như quỹ tín dụng của Hội tình thương, Hội từ thiện.

3. Liên hệ của Chúa Giê-xu với nhân viên trong doanh nghiệp là sợi dây yêu thương, giúp đỡ và gây dựng.

4. Mục đích của Chúa Giê-xu là hướng nhân viên trong doanh nghiệp về sự cứu rỗi linh hồn hư mất.

5. Chúa Giê-xu sẽ không làm việc gì dối trá để lừa dối nhân viên và khách hàng.

6. Chúa Giê-xu sẽ sống theo nguyên tắc không được ích kỷ với nhân viên, với người khác. Luôn thể hiện sự quan tâm đối với mọi người.

Henry đọc một cách chậm rãi và suy nghĩ. Ông chợt nhớ lại những điều ông đã thảo ra hôm nọ, cũng viết về những hành động của Chúa Giê-xu mà ông cảm nhận rằng Ngài sẽ làm.

- Ông Milton, ông có dự định tiếp tục điều hành việc kinh doanh dựa trên những điều này?

Henry ngược lên hỏi Milton.

- Vâng, có lẽ vậy. Tôi sẽ thực hiện công việc dựa trên tinh thần trong những mục của bản thảo này. Tôi sẽ chia phần lời kiếm được cho các nhân viên của tôi để khích lệ họ và chứng tỏ tình yêu thương với họ. Tôi sẽ cố gắng giúp nhân viên của tôi hiểu rằng sự nghiệp không phải của riêng tôi mà họ cũng có cổ phần trong đó. Họ sẽ có ý thức trách nhiệm với công việc hơn. Như vậy, công việc sẽ được thực hiện có hiệu quả cao. Mục sư có nghĩ như thế không?

- Tôi cũng nghĩ thế. Bởi vì, cả ông lẫn nhân viên của ông cùng làm, cùng hưởng lợi nhuận thì người ta sẽ làm siêng năng, hết mình và có chất lượng hơn. Nhưng trong giới kinh doanh, tôi dám cam đoan chả mấy ai chịu làm như thế. Phần đông, họ muốn làm chủ người khác, muốn cai trị và bóc lột nhân viên của họ. Khoảng cách giữa chủ và nhân viên là khoảng cách của chủ và tớ, phải không

Milton? Thậm chí, có nhiều ông chủ còn đuổi việc nhân viên mình chỉ vì một lỗi lầm nhỏ nhặt nào đó bất kể hoàn cảnh gia đình của người ấy ra sao. Tôi ước ao những Cơ Đốc nhân đang làm kinh doanh không đối xử với người làm công của mình như thế. Hãy lấy tinh thần yêu thương của Chúa Giê-xu mà đối xử với anh em mình, nhân viên mình, giống như chính Ngài đã yêu thương mình vậy.

- Thưa mục sư, tôi sẽ cố gắng thực hiện như điều ông ước ao. Tôi biết thực hiện cho được việc ấy không phải là dễ dàng cho tôi và gia đình tôi. Nhưng tôi tin ở Chúa Giê-xu. Và muốn thực hiện công việc có hiệu quả, tôi không thể tiến hành trên nguyên tắc chung chung mà thôi nhưng phải có kế hoạch cụ thể và chi tiết. Đồng thời, tôi còn phải cần có nhiều thời gian để tiến hành công việc chứ không phải một sớm một chiều là làm được ngay đâu!

- Chúc ông thành công! Tôi tin vào sự nỗ lực và kiên nhẫn của ông, nhưng trên hết mọi sự, ông nhớ cầu nguyện xin Chúa dẫn dắt. Tôi cũng sẽ cầu nguyện cho ông nữa. Tạm biệt ông!

- Cảm ơn mục sư, xin chào ông!

Mục sư Henry ra về với một ấn tượng sâu sắc về cuộc cách mạng đã và đang diễn ra trong công việc kinh doanh của Milton. Henry đang suy nghĩ về hành động của Milton. “Nếu Milton tiếp tục tiến hành kế hoạch của ông ta thì chắc chắn ông ta sẽ có ảnh hưởng tốt đối với nhân viên của mình, và có thể Milton sẽ trở thành một trong số những nhà truyền giáo cho Chúa có hiệu quả ở Raymond”. Henry chợt nhớ là mình chưa ăn tối. Ông vội vàng đi rửa tay và vào phòng ăn. Bà Henry lặng lẽ dọn bữa cho ông và về phòng, bởi bà không muốn quấy rầy suy nghĩ của ông. Henry ăn qua loa cho xong bữa. Sau đó, ông lên phòng làm việc, ngồi vào bàn và bật đèn lên. Ông bắt tay vào việc soạn bài giảng nói về vấn đề chống các quán rượu ở Raymond và Rectangle. Ông hiểu rằng đối với việc trừ bỏ những tệ nạn xã hội này không phải là chuyện đơn giản. Đêm đã khuya mà Henry vẫn loay hoay chưa soạn xong bài giảng. Ông đứng dậy đi đóng chặt cửa phòng và đến quỳ gối xuống bên cạnh chiếc ghế dài úp mặt vào hai bàn tay cầu nguyện với Chúa Giê-xu. Ông thốt thức “...Chúa ôi! Ngài sẽ làm gì đối với những nan đề mà con và anh em con cái của Ngài ở Hội thánh Raymond này đang phải đối diện? Ngài sẽ làm gì đối với bài giảng mà con chưa soạn

xong? Con sẽ phải nói gì trước Hội thánh về vấn đề những quán rượu ở Raymond và ở Rectangle? Ôi! Xin Đức Thánh Linh thương xót giúp con...”

Đêm đó, Henry đã chiến đấu liên tục trong sự cầu nguyện suốt cho đến hùng đông.

Chương 10

“Nếu ai hầu việc Ta, thì phải theo Ta...”

Tối thứ bảy tại Rectangle đã có những thay đổi kỳ lạ. Khi căn lều của Gray bật đèn sáng lên, mọi người ở chung quanh đó vội rủ nhau kéo đến tụ tập trước lều. Thậm chí một số người lạng lẽ bước vào bên trong lều ngồi vào hàng ghế để dự nhóm. Các quán rượu trước lều tắt máy hát khi bên trong lều, tiếng hát thánh thót của Rachel vút lên. Những tiếng chửi thề thưa dần. Cả những gã say rượu cũng chẳng thấy xuất hiện quậy phá như những lần trước. Nhiều khách đi đường ngang qua căn lều trong giờ nhóm cũng dừng chân lại lắng nghe Rachel hát thánh ca. Phải thừa nhận rằng Rachel có một giọng hát thiên phú tuyệt vời. Giọng hát của cô có sức thu hút mạnh mẽ mọi người. Cô thường tôn vinh Chúa trước giờ Gray giảng luận. Vì có như thế mọi người sẽ dễ tập trung chú ý vào lời giảng của Gray và không ồn ào, lộn xộn.

Bữa nay, Gray đã khỏi bệnh, ông đã lấy lại được giọng nói bình thường và sẵn sàng giảng dạy Lời Chúa cho mọi người có mặt hôm nay, cả trong và ngoài lều. Ông đã cố gắng hết sức để trình bày về Chúa Cứu Thế cho họ. Đám đông dần dần đã nhận ra rằng, chỉ vì tình yêu thương vô điều kiện mà Gray đã đến đây để nói về chân lý cứu rỗi của Chúa Giê-xu cho họ.

Người ta rủ nhau kéo đến vây quanh ngoài lều càng lúc càng đông. Các quán rượu phía bên phải căn lều vắng teo. Mọi người đang chịu một lực hút vô hình từ căn lều tác động mạnh mẽ đến họ. Gray cảm nhận được rằng Đức Thánh Linh đang hiện diện trong lời giảng của ông và trong lời hát của Rachel lúc ban nãy. Bài giảng của Gray vừa kết thúc thì Rachel tôn vinh Chúa một bài đoản ca kêu gọi. Virginia đệm đàn cho Rachel hát, lời hát dịu dàng và thống thiết xiết bao.

Sau đó, Gray đứng lên mời gọi mọi người hãy tiếp nhận Chúa Giê-xu làm Cứu Chúa của mình. Ông cảm động đến rơi nước mắt. Lời mời chưa dứt, có rất nhiều người, đàn ông lẫn đàn bà, người già lẫn con nít lũ lượt dạt díu nhau rời chỗ ngồi của mình và tiến lên phía trước. Có cả những người bên ngoài căn lều cũng chen chân bước vào lều và tiến lên nối tiếp với những người đã lên trước. Nhìn những con người tội lỗi, sa ngã, nghiện ngập đang chịu Đức Thánh Linh bất phục, Gray không thốt nên lời. Ông thầm cảm ơn Chúa và bước đến hướng dẫn mọi người quỳ xuống cầu nguyện tiếp nhận Chúa. Bởi quyền năng của Đức Thánh Linh, những tội nhân này tan vỡ tấm lòng, khóc lóc ăn năn về tội lỗi mình, xin Chúa tha tội và bằng lòng mời Chúa ngự vào đời sống, dẫn dắt họ bước theo Ngài.

Đến gần nửa đêm, những tân tín hữu mới rời khỏi căn lều. Gray cũng sẵn sàng nán lại để nói chuyện với họ, giải thích thêm cho họ hiểu về lẽ đạo. Là một điều, trong số những người mới bước lên tiếp nhận Chúa tối nay lại có cả Rollin Page, em trai Virginia.

Virginia đã rời khỏi Rectangle sau giờ nhóm và cô về tới nhà lúc 11 giờ đêm. Rachel và Jasper Chase cùng về một lượt với Virginia. Bác sĩ West cùng đi với họ một quãng đường, đến ngã ba thì ông ta rẽ về nhà mình. Đến nhà Virginia, Rachel ôm hôn tạm biệt bạn gái và thả bộ về nhà mình. Đường phố vắng lặng, thừa thớt xe cô qua lại và đêm đã khuya, Jasper Chase vội vàng bước theo Rachel để đưa cô về, vì Jasper cảm thấy không an tâm khi để cho Rachel đi bộ một mình. Và lại, anh cũng muốn có cơ hội để trò chuyện với cô. Hai người bước đi im lặng bên nhau khoảng vài ba phút. Jasper quyết định nói cho Rachel biết tình cảm của anh đối với cô là thế nào. Anh cảm thấy đau khổ nếu như anh không nói cho cô biết lòng anh đối với cô. Trước đây, đã có lần anh nói cho Rachel biết tình yêu tha thiết của anh dành cho cô nhưng anh chỉ đón nhận được sự thờ ơ của cô đối với anh mà thôi. Đạo ấy, anh buồn lắm, thế nhưng anh vẫn tiếp tục theo đuổi tình yêu đơn phương của mình trong một niềm hi vọng mong manh rằng một lúc nào đó Rachel sẽ thay đổi suy nghĩ chẳng? Biết đâu được! Và anh trông đợi sự đáp ứng của Rachel từng ngày. Đêm nay, sắc đẹp và giọng hát tuyệt vời của Rachel đã gây ấn tượng mạnh mẽ trong anh hơn bao giờ hết. Anh cảm thấy yêu Rachel vô cùng. Anh muốn chạy lên ôm choàng lấy cô lúc cô vừa hát xong nhưng lý trí đã kéo anh ngồi lại. Anh ngồi ngắm Rachel

không chớp mắt. Anh lắng tai nghe như hứng từng lời hát của cô và uống nó vào lòng. Giọng hát của Rachel êm dịu quá. Không hiểu sao, trong giờ phút tình cảm yêu thương dâng trào đó, Jasper lại có một hi vọng mãnh liệt rằng Rachel sẽ đáp lại tình yêu của anh. Giữa căn lều chật ních người trong buổi nhóm tối nay ở Rectangle, anh cảm thấy mọi thứ quanh anh sẽ vô nghĩa nếu như vắng mặt Rachel. Jasper đã yêu Rachel lúc cô còn là một nữ sinh trung học nhí nhảnh ngây thơ và xinh đẹp. Anh đã đem hình ảnh của Rachel vào trong tiểu thuyết của anh. Trong cuốn sách ấy, anh đã khéo léo sắp xếp các tình tiết để một nhân vật nam anh hùng - một phát ngôn viên của tác giả đã xây dựng tình yêu thành công tốt đẹp với một cô bé nữ sinh hiếu động, học giỏi, hát hay. Anh đã tặng cho Rachel một cuốn khi sách được xuất bản. Cô đọc cuốn tiểu thuyết ấy và biết chắc Jasper đã viết về mình mặc dù anh ta đã đổi tên nhân vật. Cô cũng nhận biết được là Jasper yêu cô. Việc đó đã xảy ra cách đây gần một năm rồi. Jasper tặng sách cho Rachel xong, anh chờ đợi sự phản đối nếu như cô không yêu anh. Anh tự ra điều kiện như vậy! Nhưng, anh chẳng đón nhận được lời phản đối nào từ phía Rachel! Theo Jasper, có lẽ Rachel đã yên lặng bằng lòng anh rồi cũng nên.

Jasper đã nhầm. Rachel im lặng không có nghĩa là cô đã chấp nhận tình cảm của anh.

- Rachel! - Jasper khe khẽ gọi tên cô một cách âu yếm.

Rachel chậm bước chân lại, nhìn Jasper.

- Cô có biết đêm nay tôi yêu cô biết chừng nào không vậy?

Jasper tiếp lời.

- Thì có liên hệ gì đến tôi chứ? - Rachel hỏi lại một cách bực mình.

- Cô biết là tôi yêu cô như chính mạng sống của tôi. Tôi không thể giấu mãi tình cảm của tôi dành cho cô.

Jasper vừa nói vừa nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn và mềm mại của Rachel. Chợt, Jasper cảm thấy bàn tay Rachel run rẩy, nàng cứ để yên tay mình trong tay Jasper.

- Nhưng... tại sao anh lại nói điều này với em trong lúc này? - Rachel hỏi với một giọng buồn buồn.

- “Tại sao” nghĩa là sao?

Jasper lẩm bẩm. Rachel nhẹ nhàng rút tay nàng khỏi tay anh. Cô yên lặng bước đi bên anh, mắt dán xuống đường phía trước.

- Rachel! Anh hỏi thật, em có yêu anh không? Sao em cứ để cho anh sống trong đau khổ mãi thế này? - Jasper hét toáng lên với một sự đau đớn hiện lên khuôn mặt anh.

Rachel bình tĩnh đáp:

- Không! Hiện bây giờ thì không, em nói thật lòng đây. Còn mai một thì em không biết được em có thể yêu anh không nữa, em không trả lời được điều ấy ngay bây giờ.

- Mai một ư? Sao lại phải đợi đến mai một nhỉ? Hay là cô đợi cho tôi nổi tiếng hơn, giàu có hơn?

Jasper hạ thấp giọng nhưng không che giấu được sự cay đắng.

- Xin anh đừng hiểu lầm em. Hãy để cho tâm hồn em thanh thản. Anh không nên nói với em lời yêu đương nào trong lúc này!

Hai người tiếp tục rảo bước trong sự yên lặng nặng nề. Đến trước cổng nhà Rachel, cô quay mặt đi và vội vã bước vào nhà không một lời cảm ơn và cũng không chào từ biệt Jasper.

Jasper trở về nhà mình trong sự hối hận và cay đắng. Anh tự trách mắng mình: “Tại sao lại quá vội vàng như vậy? Tại sao lại to tiếng, nóng nảy với Rachel như thế? Thật là điên khùng hết chỗ nói”. Rõ ràng là Jasper không hiểu Rachel. Anh không hiểu cả sự từ chối của cô. Anh không nhận ra được sự căng thẳng trong suy nghĩ của cô. Cô còn phải thực hiện sự hứa nguyện của mình đối với Chúa, và cô còn phải dấn thân nhiều hơn trong việc gây ảnh hưởng tốt cho Chúa ở Rectangle. Nhiều linh hồn chưa biết Chúa còn đang ám ảnh cô. Cô cảm thấy trách nhiệm của mình đối với tha nhân rất nhiều. Cô đang cuu mang các linh hồn chưa biết Chúa nên cô không dám nghĩ đến tình yêu và sự hưởng thụ nào cả. Jasper yêu cô, nhưng lại không hiểu cô và không thông cảm cho cô thì làm sao cô dám chấp nhận ngay tình yêu của anh ta được. Jasper đã thức suốt đêm đó suy nghĩ đến Rachel và tiếp tục viết những trang tiểu thuyết dở dang của mình.

Về phần Rachel, đêm đó cô cứ trần trọc, không sao chợp mắt được. “Mình có yêu Jasper không nhỉ? Có bao giờ mình thấy cần anh ấy chưa?...” Cô cảm thấy cô phải trả giá cho hạnh phúc riêng tư để có thể thực hiện lời hứa nguyện đối với Chúa. Mặt khác, cô cảm thấy tâm hồn mình khuây khoả và thanh thản khi giọng hát Chúa ban cho cô đã mời gọi nhiều người đến với Chúa. Một tình

yêu lạ lùng và bao dung của cô đối với những con người tội lỗi xấu xa ở Rectangle kia đang được hình thành và lớn dần trong cô. Cô cảm thấy yêu thương họ và cô cũng nhận thức rằng họ phải được biết Chúa yêu thương, cứu rỗi linh hồn họ như Chúa đã yêu thương chính cô. Cô tìm thấy hạnh phúc tràn ngập khi giọng hát của cô được Đức Thánh Linh ban sức mạnh và cảm động những người khốn khổ kia đến với Chúa và trở thành anh em đồng hành về Thiên quốc với cô. Những biến cố siêu nhiên xảy đến với Rachel khiến cô kính sợ Thượng Đế và vui mừng về sự hầu việc Chúa của mình hơn bao giờ hết. Từ trước đến giờ, trong cuộc đời theo Chúa, cô chưa bao giờ được Chúa ban quyền năng dư dật như những lần này. Vậy mà Jasper Chase không chịu hiểu giùm điều này cho cô. Anh ta chỉ muốn tìm kiếm hạnh phúc cho cá nhân anh ta mà chẳng mảy may lo nghĩ đến việc cứu rỗi linh hồn những người khốn khổ rách rưới và đói khát kia. Rachel thâm trách Jasper như thế.

Rachel đứng dậy, đi về phía kệ sách, lấy một cuốn sách, vô tình Rachel lại cầm đúng cuốn tuyển thuyết của Jasper đã tặng cô dạo ấy.

Rachel đổi sắc mặt khi tay cô lần giở đến những trang sách mà Jasper đã viết về chính cô. Cô đã đọc những trang sách này nhiều lần rồi, sao bây giờ cô lại cảm thấy xa lạ và sợ hãi: “Anh ấy yêu mình thực sự ư? Anh ấy nói rằng anh ấy yêu mình, nhưng tại sao anh ấy không chịu hiểu mình?”... “Trước bao linh hồn tội nhân, họ đang cần được cứu rỗi, họ đang cần mình, rõ ràng Chúa có đoái hoài đến tâm lòng khao khát hầu việc Chúa của mình, nên Ngài mới sử dụng giọng hát của mình đưa dẫn bao linh hồn hư mất đó về với Ngài. Sự tái sinh những linh hồn ấy còn quan trọng gấp ngàn lần hạnh phúc riêng tư của anh ấy...”
Càng suy nghĩ, Rachel càng thấy hình bóng của Jasper mờ nhạt dần dần và cuối cùng nhòa đi trong cô. Đồng thời, cô thấy hình ảnh căn lều ở Rectangle được nói rộng ra, người ta kéo đến dự nhóm càng lúc càng đông, sau giờ cô hát kêu gọi thì hàng hàng, lớp lớp người kéo nhau bước lên tiếp nhận Chúa.... hiện rõ mồn một trong trí óc cô. Rachel tự nhủ: “Mình phải hầu việc Chúa. Trong thời điểm này mình không nên chăm chú đầu tư sức lực tình cảm của mình vào một mục đích nào khác, mà hãy dồn vào công việc dẫn dắt những linh hồn tội lỗi, bơ vơ kia về với Chúa. Mặc cho Jasper hiểu về mình ra sao thì hiểu. Mặc kệ anh ta... Ô! Nhưng mà....” Chợt Rachel hét lớn:

- Ô! Không! Không! Tôi không yêu anh ta! Tôi tin chắc là như thế! Ngay cả việc nhận lời kết hôn với anh ta cũng là một chuyện xa vời. Vậy thì anh ta không có quyền phàn nàn gì về tôi cả!

Rachel bực mình quẳng cuốn sách đánh thịch lên bàn. Cô nằm dài xuống giường và ngủ thiếp đi.

Bình minh ló dạng, một ngày mới lại đến với thành phố Raymond. Hôm nay là Chúa nhật, mọi người ở Raymond thức dậy sớm hơn mọi khi. Họ bàn tán xôn xao về những biến cố mang tính chất cách mạng hoá nhiều tập quán, thói quen thường lệ của người dân thượng lưu ở Raymond này. Giới báo chí phê bình, bình luận nhiều về vấn đề của Alexander Powers gửi đơn xin từ chức và tố cáo sự gian lận trong ngành hoá xa. Hành động của Alexander đã gây dư luận và xúc động trên toàn nước Mỹ. Những đồng nghiệp của Edward Norman và các độc giả báo chí cũng bàn tán xôn xao và ngạc nhiên đến sững sốt về kế hoạch và đường lối kỳ lạ của ông. Họ cho rằng sự thay đổi kỳ quặc và bất ngờ của Edward là đầu mối của một đường lối chính trị bí mật nào đó mà họ chưa biết. Từ Rectangle tiếng đồn lan xa khắp các vùng lân cận rằng giọng hát thiên thần của Rachel là giọng hát chứa sự nhiệm mầu. Sự thay đổi tính tình và sự vắng mặt Virginia nơi các tụ điểm tập trung những người giàu có, những bữa tiệc sang trọng thường lệ, cũng đã cung cấp nhiều tin đồn, tài liệu cho những sự bàn tán và thắc mắc của những người ăn không ngồi rồi và đám bạn bè của Virginia.

Người ta còn bàn tán rùm beng về vấn đề thay đổi mối quan hệ của Milton Right với nhân viên của ông ta. Các tin tức trên được lan truyền trong thiên hạ một cách nhạy bén, mau hơn và ồn ào hơn cả những vấn đề biến chuyển chính trị gần đây. Nhiều thanh niên cùng đàn đúm với Rollin ở các hộp đêm trước đây cảm thấy ngạc nhiên vô cùng khi biết rõ Rollin đã tin Chúa và từ bỏ những thói hư tật xấu, không lân la đến các hộp đêm nữa.

Các tín đồ sáng nay đi nhà thờ sớm hơn các Chúa nhật trước. Họ đang trông chờ nghe sứ điệp của Chúa qua sự giảng dạy của Mục sư Henry. Họ nhận thấy có điều mới mẻ trong lời cầu nguyện khai lễ của Mục sư Henry. Ông không cầu nguyện với những lời lẽ văn vẻ, trau chuốt bóng bẩy như những lần trước. Thay vào đó, lời cầu nguyện của ông chân thành mộc mạc nhưng đầy quyền năng. Ông nêu lên những nhu cầu của tín đồ cần được Chúa đáp ứng và những thực trạng xã hội xin Chúa thay đổi, biến cải. Tiếp nối sau thì giờ cầu nguyện, ông

trình bày sứ điệp của Chúa với Hội thánh. Ông nêu lên những băn khoăn của ông về những quán rượu ở Raymond và ở Rectangle. E rằng nó sẽ bị ma quỷ lợi dụng và bành trướng, cám dỗ thanh thiếu niên đến chỗ hư hỏng. Ông nhấn mạnh câu hỏi: “Chúa Giê-xu sẽ làm gì đối với các quán rượu này? Ngài sẽ ngồi yên mà đồng tình ủng hộ chúng chẳng? Không đời nào Chúa lại làm như thế”. Henry đã đưa vào bài giảng những lời quở trách và lên án sự tồn tại của những quán rượu ấy mà ông có cảm tưởng rằng Chúa Giê-xu cũng sẽ quở trách như thế.

Cuối cùng, ông kêu nài mọi người hãy cầu nguyện nhiều cho cuộc sống mới của những người vừa tiếp nhận Chúa ở Rectangle. Ông hỏi đã có bao nhiêu lời cầu nguyện xin Chúa Giê-xu giúp đỡ giải toả các quán rượu, hộp đêm? Có bao nhiêu lời cầu nguyện xin Chúa biến đổi cho Raymond được tốt đẹp hơn, cầu nguyện cho Rectangle có nhiều người tin Chúa hơn? Ông kêu gọi mọi người hãy siêng năng và dành nhiều thì giờ cầu nguyện với Chúa cho các nan đề mà ông vừa nhắc tới. Ông cũng kêu gọi và động viên mọi người hãy bắt chước gương Chúa Giê-xu mà sống và hành động. Ông khẳng định rằng bước khởi đầu cho sự noi theo dấu chân Chúa Giê-xu là sự hứa nguyện với Chúa và bắt tay thực hiện sự hứa nguyện đó trong vòng một năm.

Buổi thờ phượng chấm dứt, Henry đi vào phòng hội với những người hưởng ứng lời kêu gọi cuối cùng trong bài giảng của ông. Trên nét mặt họ lộ rõ sự hân hoan và hăng hái. Có đến trên một trăm người có mặt trong phòng hội hôm nay. Những người đã hứa nguyện trong hai Chúa nhật trước đều có mặt đầy đủ, duy chỉ thiếu Jasper Chase. Không ai hiểu lý do vì sao Jasper vắng mặt ngoại trừ Rachel. Mọi người yên lặng chờ Mục sư Henry bước vào. Ông xúc động khi nhìn thấy hôm nay có nhiều người tham gia thực hiện sự hứa nguyện. Ông yêu cầu mọi người im lặng và hiệp ý cùng Milton Right cầu nguyện dâng buổi họp cho Chúa. Sau đó, có nhiều người cảm động bởi Đức Thánh Linh nên đã cầu nguyện lớn tiếng. Henry nhớ rằng đây là buổi họp thứ ba được Đức Thánh Linh hiện diện. Mọi người thăm hỏi nhau về tình hình công việc và kết quả cụ thể sự hứa nguyện của từng người. Sau đó, họ động viên nhau hãy can đảm và vững lòng bền chí nhờ cậy nơi Đức Chúa Trời Toàn Năng để thực hiện lời hứa nguyện có hiệu quả hơn. Họ chia thành từng nhóm ba người, cầu thay cho nhau và sau đó giải tán.

(Còn tiếp)

ĐỐ KINH THÁNH

Đáp án đố Kinh Thánh số 76

Câu 1: Phao –lô/ Phi –líp 4:13

Câu 2: a/ Thi thiên 150:6

Câu 3: d/ I Tê –sa –lô –ni –ca 5: 16-18

Câu 4: d/ Thi thiên 103:11

Câu 5: c/ Ê –phê –sô 5:4

Câu 6: Sau khi được Chúa Giê-xu chữa lành bệnh, để bày tỏ lòng biết ơn Chúa bà gia của Phi – e –rơ đã tức thì chờ dậy bắt tay hầu việc Ngài.

Lu –ca 4: 38-39 ;

Câu 7: Đa –vít/ Thi thiên 16:2

Câu 8: không có ai hết. Rô –ma 11:35

Kết quả :

Tân Nguyên, Chị Bảy: 15 điểm

Ái Diễm, Cô Huê, cô Kim Trang: 14

Cô Mỹ Dung: 12 điểm

Đáp án đố Kinh Thánh số 77:

1. Mác và Giăng

2. Tiên tri Ê-sai. Sách Ê-sai 7:14

3. Si-mê-ôn / Lu-ca 2: 25-26

4. Đặt tên cho Chúa Jêsus vào ngày thứ 8 sau khi hài nhi chào đời, là ngày người Do Thái làm phép cắt bì cho con trẻ theo như lời phán dạy của Chúa/ Sáng thế ký 17: 12 và Lu-ca 2: 21

5. A. Giu-đa/ Ma-thi-ơ 1:2

6. Gie-sê hay còn gọi là Y-sai là cha của vua Đa-vít
Ma-thi-ơ 1:5 ; Ê-sai 11: 1-2

Kết quả :

Tân Nguyên, chị Bảy , Cô Mỹ Dung: 11 điểm

Cô Huê, cô Kim Trang 9.5 điểm

Ái Diễm 10 điểm

TỔNG KẾT ĐIỂM ĐÓ KINH THÁNH NĂM 2020

Hạng 1 : chị Dương Thị Bảy 65 điểm

Hạng 2 : chị Tân Nguyên 64 điểm

Hạng 3 : chị Diễm 54.2 điểm

Khuyến khích :

Cô Kim Trang 53.2 điểm

Cô Mỹ Dung : 35.5 điểm

Cô Huê : 23.5 điểm.

Liên Nguyễn

Liên Lạc: Nhóm Sức Mới - Tel: 079 609 62 59

E-mail: sucmoi@ymail.com

www.facebook.com/sucmoi

“Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được Sức Mạnh,

Đất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc,

Đi mà không mòn mỏi.”

Ê-sai 40 : 31

Địa điểm Thờ Phụng Chúa hằng tháng tại từng khu vực :

Lausanne : Paroisse réformée de St. Jacques, Avenue du Léman 26, 1005 Lausanne.

Genève : Paroisse protestante Servette-Vieux, Avenue Wendt 55, 1203 Genève.

Aarau : Gemeinschaftszentrum Telli, Girixweg 12, 5004 Aarau.

St. Gallen: Evangelisch-Reformierte Kirchgemeinde Tablat, Lettenstr. 16,
9008 St. Gallen.

Lưu ý: Ngày và giờ thờ phụng Chúa xin liên lạc với Mục sư.

Địa chỉ : Mục sư Ngô Bá Tạo, Chemin de la Scierie 45F, 2504 Biel/Bienne.

Tel. 032 365 33 36

Natel: 079-673 44 28

E-mail: ngobatao@hotmail.com

Trang web: nguyen-song.com